

VIDA QUOTIDIANA

Vet aquí la vida quotidiana de dos petits parisencs, l'Emma i en Rayan.

Els van a l'escola de primària del barri de La Bastilla, situat al 12è districte de París. Aquest és un barri animat amb nombrosos comerços, una mica sorollós però agradable per viure.

Rayan va a CP (P-6 a Viladecans), té 6 anys i l'Emma va a CE1 (1r a Viladecans), té 7 anys.

Els 4 dies de classe, en Rayan es desperta a les 7, i l'Emma a un quart de 8. La mare d'en Rayan li prepara l'esmorzar: un got de suc de taronja i un bol de cereals amb llet. Ell s'ho menja tot sol mentre es mira uns dibuixos animats. Després s'arregla i, si té temps, mira una estona la tele abans de marxar.

L'Emma esmorza amb la seva mare i les seves germanes petites, la Louise i la Laura. Ella es beu una xocolata amb llet i es menja una torrada amb mantega, li agrada molt la baguet! Després es renta ràpidament les dents, la cara i les mans. Es banya per la tarda tres cops a la setmana.

Tant la nena com el nen no viuen gaire lluny de l'escola, hi van a peu, com molts altres alumnes.

El pare de l'Emma acompanya a les seves filles, tarden al voltant d'un quart d'hora perquè la Laure no camina gaire ràpid i la Louise vol córrer sempre darrera **els coloms**. I n'hi ha molts! De vegades l'Emma arriba a dos quarts de nou, just quan toca el timbre. El seu pare, de seguida, porta les seves germanetes a una escola d'Educació Infantil.

En Rayan li agrada molt arribar quan s'obren les portes per a poder jugar amb els seus companys. Si arriba d'hora intenta llegir el menú del dinar que està penjat a l'escola. La seva mare l'acompanya, ells surten del seu pis al voltant de les vuit i deu i tarden menys de deu minuts. Ells han de traspasar un passeig i un carrer amb bastant de trànsit. Aquesta hora ja hi ha bastants cotxes al barri. Els nens parisencs des de petits ja aprenen a anar amb compte.

En Rayan sap que s'ha d'aturar abans de les marques de pintura que hi ha pels discapacitats visuals, enlloc d'aturar-se a la punta de

la vorera. S'atura també en cada sortida de garatge, en aquest llocs el gruix de la vorera és molt baix, té la forma d'un vaixell. Per traspasar el carrer de l'escola, hi ha una guàrdia urbana al matí i a la tarda. És una senyora i en Rayan li diu bon dia.

Transcorre la jornada de classe. Gairebé tots els alumnes es queden al menjador. Tenen dues hores per dinar i relaxar-se.

A dos quarts de cinc, és l'hora de sortir, les persones que venen a buscar als nens esperen davant de l'escola, de vegades amb els germanets i germanetes petits. Hi ha una tanca de seguretat al llarg de la vorera tocant a la carretera.

L'Emma torna amb la seva mainadera ja que els seus pares no arriben fins després de les set. Quan surten de l'escola fan cua a la fleca per a comprar unes baguets. Pel camí, cada dia es troben un "sense sostre" assegut a la vorera. N'hi ha bastants a París. Per berenar, l'Emma beu un suc de fruita i menja uns pastissos o de vegades pa amb melmelada. Abans de llegir i de revisar els deures, ella juga amb les seves germanes. Quan fa bo, baixen un quart d'hora a la plaça. L'Emma es prepara de seguida per treballar. La seva mainadera l'ajuda, pot haver de llegir, fer càlcul mental, fer un dictat, estudiar les conjugacions, un poema... Més tard, si li toca banyar-se, es banya amb les seves germanes. I tenen permís de mirar la tele fins que arriba la seva mare a les set. Ella torna en **Vélib**, és pràctica. Quan el sopar és a punt, sopen en família, després es renten les dents i se'n van a dormir. De vegades l'Emma veu el principi de les notícies, mentre el seu pare s'ocupa de portar al llit a les germanes petites. Ella ha de tancar el llum de l'habitació a dos quarts de nou.

Les **Vélib** són bicicletes compartides de lloguer. Són d'autoservei, s'agafen en una estació i es poden tornar en qualsevol altra estació de París i de l'extrarradi. La primera mitja hora és gratuïta.

En Rayan es queda a l'escola fins a les sis, ell va a estudi on fa els deures. Abans ha berenat i jugat al pati durant mitja hora. La seva mare li ha preparat un suc de taronja, una compota per beure i una barra de cereals. A l'estudi treballa tot sol. El monitor vigila que faci la seva lectura de la tarda, si ho necessita l'ajuda, en Rayan li pregunta el que no entén. En Rayan li agrada molt recitar-li el seu poema. De seguida té permís per a dibuixar. Els dijous per la tarda, en Rayan no es queda a l'estudi, segueix un taller Kapla a l'escola. Coneixeu vosaltres aquest joc de construcció amb peces de fusta?

L'Ajuntament de París és qui organitza després de les classes l'estudi assistit, així com els tallers esportius, científics i culturals. A les sis acaba la llarga jornada pel Rayan, la seva mare el ve a buscar. Quan arriba a casa seva llegeix una mica amb la seva mare. De seguida es dutxa, juga i sopa fins a dos quarts de vuit. Se'n va a dormir entre dos quarts de nou i les nou, de vegades la seva mare li llegeix un conte.

El dimecres no hi ha escola, però la mare d'en Rayan treballa, llavors en Rayan passa el dia en un centre lúdic de l'Ajuntament de París. Allí es troba amb uns quants companys de classe i juguen molt. Els monitors organitzen moltes activitats: jocs de grup, dibuix, pintura, buscar errors, teatre, cançons, contes, bicicleta...

La mare de l'Emma no treballa els dimecres. Pel matí, L'Emma revisa el seu dictat amb ella i s'entrena en càlcul mental. A primera hora de la tarda, va al seu curs de dansa. La resta del dia, les nenes juguen molt a nines, a mames, a senyorettes. De vegades dibuixen, retallen, enganxen... o juguen en jocs de taula. Quan no fa gaire fred van a jugar al parc. Al final de la tarda miren dibuixos animats.

Arriba el cap de setmana, tres caps de setmana al mes, en Rayan se'n va amb el seu pare. Ell el ve a buscar el divendres a la tarda a la sortida de l'estudi. Van a comprar plegats, sovint en Rayan tria els àpats del cap de setmana. Amb el seu pare, ell no mira mai la tele, però juga amb una vídeo consola. Sovint els dissabtes després de dinar juguen a pilota o van en bicicleta a un bosc molt gra que hi ha a les afores de París. Hi van en cotxe quan han de portar les bicis, sinó hi van en metro, per arribar-hi hi ha vuit estacions sense canviar de línea, es tarda un quart d'hora per arribar-hi. Els nens parisencs estan acostumats a agafar el metro. Hi ha setze línees amb moltes correspondències, el metro forma un veritable món subterrani. Molts parisencs no tenen cotxe. El diumenge potser en Rayan i el seu pare van a veure a la seva àvia que viu a l'extraradi.

El cap de setmana que en Rayan està amb la seva mare, fan al menys una sortida: un sopar en un restaurant de menjar ràpid, una pel·lícula, passejades per la plaça de la Bastille, un passeig pel barri o a altres indrets de la capital. A la seva mare li agrada força explicar-li la història dels monuments de París. Ella li ensenya que **hi ha molts més immobles i edificis antics que de nous**. De vegades ella convida a un company a venir a jugar o a passejar-se amb ells.

El dissabte pel matí, l'Emma se'n va a la piscina amb el seu pare i les seves germanes petites. Després de dinar estan tranquil·les ja que els seus pares estan ocupats. Les tres germanes juguen a l'apartament i miren la tele. El diumenge al matí, els pares i les filles esmorzen junts. Més tard van al mercat, després del migdia, si fa mal temps miren una pel·lícula en DVD. Sinó, un dels dos pares els acompanya a una plaça. De vegades fan una passejada en família pel « **Promenade plantée** » *, per ** Les **voies sur berges** al llarg del Sena o a un dels grans parcs de París.

** Les **voies sur berges** són unes vies ràpides pels cotxes, estan situades al llarg de Sena. Tots els diumenges i dies de festa alguns trams estan tancats als cotxes i es reserven als vianants, bicicletes i patins.

*La **Promenade plantée** és un camí llarg amb vegetació ambdós costats, està reservat als vianants, bicicletes i patins. Aquest camí està situat sobre una antiga via de tren. Al barri de La Bastilla està situat en un viaducte elevat.

